

Ennek a szent hegynek felhőkbe nyúló legmagasabb orma Pétőfi Sándor, derűben tündöklő testvérorma pedig Jókai Mór!

Mi a szent hegy tövében élő, nyüzsgő törpe utódok el-zarándokolunk a hegyhez, hogy varázsából merítsünk erőt az élethez.

Nem régen Petőfi Sándorhoz zarándokoltunk, ma Jókai Mórhoz visz zarándok utunk. És minden elgondolásunk és belátásunk és vágyódásunk egyetlen fohászbba forr össze: tekintsen végre a szent hegy egy egységes boldog nemzetre.

Ezért foháskodjunk mindenik ünnepünkön! Ezért verejtekezzünk mindenik percünkben.

Dr. Gallia Béla kuriai bíró előadást tartott a Magyar Jogászegyletben „Nyugdíjvalorizáció” címen. A nagyszámu hallgatóság által tetszéssel fogadott-kitünő előadásról jövő számunkban számolunk be.

Ügyvédség.

Az ügyvédi költség felsőfokon való valorizációját ismételtén kérelmezték a felebbezési és felülvizsgálati kérelmek. És csodálatosan a költségeknek a perelhúzóadás vagy akár a perelhúzás tartama alatt fellépő igen tetemes értékvesztése akkor sem kapott correcturát egy megfelelő felemeléssel, amikor már egyébként a valorizáció széles területen bírói gyakorlattá vált. Eltekintve attól a szörványós gyakorlattól, hogy itt-ott az elsőbíróóság aranykoronában állapította meg a költségeket, nehogy a valutaromlás rozsdája kikezdje, bíróságaink igen mereven viselkedtek az ügyvédségnek gazdaságilag igen jelentős és jogosult felemelési igényeivel szemben.

Érdemes követendő példa gyanánt lerögzíteni a Kuria IV. tanácsának egy újabb határozatát:

A magyar korona időközi elértéktelenedésére tekintettel azonban alapos az alperesi válaszirati csatlakozás tárgyát képező, az elsőbíróóság előtti és a felebbezési eljárási költségek mennyiségének felemelésére irányuló kérelem, minek folytán ezen költségek mennyiségét a felebbezési bíróság ítélete vonatkozó részének megváltoztatása mellett megfelelően felemelni kellett. (P. IV. 3556/924.)

A per adataiból megemlítjük, hogy az elsőbíróóság ítélete 1922. február 23-án, a felebbezési bíróság ítélete 1922. május 30-án kelt, a Kuria előző feloldó határozata és a felebbezési bíróság újabb ítélete után határozatát 1925. március 6-án hozta meg. De még ha kisebb időközök is választják el az elsőfoku határozatot a harmadfoku ítélettől, akkor is elég jelentékeny lehet a közbe beállott értékcsökkenés arra, hogy

a felsőbbíróság ne hagyja figyelmen kívül az ügyvédi kereset lényeges leolvadását.

Hasonlóan felemelte az elsőbírói költségeket a Kuria P. VII. 4355/924. és a P. IV. 4471/924. sz. határozatai, de a fel-emelés indokául a Kuria mindkét esetben nem egyedül a korona értékromlását, de egyuttal a kifejtett munka megfelelőbb díjazását is felhozta.

B. S.

Ügyvédi költség — kölcsönközvetítésért. Az ügyvédség nehéz anyagi körülményei között maga is enyhébben itéli meg az ügyvédi összeférhet lenség kérdését, bár az ügyvédség körében még ma is jelentékeny tábor vallja a szigorubb álláspontot, úgy, hogy a vita e kérdésben nincs lezárva. Érdekes adalékot szolgáltat e tekintetben a Kuria P. VI. 2575/1924. sz. határozata:

„Az alperesnek az a panasza, hogy a felperes a kölcsönügylet létrehozása körül felmerült költségeinek megtérítését az 1874 : XXXIV. t.-c. 10. §-ában foglalt törvényes tilalom okából a létrejött megállapodás mellett sem követelheti, már amiatt alaptalan, mert az, hogy az ügyvéd a fél részére pénzintézetből kölcsönt szerezzen, mind az ügyvédi hivatással, mind pedig az ügyvédi állásnak tekintélyével összefér.”

A döntés csak egy alkalmi kölcsönközvetítésből eredő követelést bírál el. Más kérdés az, vajjon összefér-e az ügyvédséggel a kölcsönközvetítéssel való hivatásos, rendszeres foglalkozás. Ebben a vonatkozásban az ügyvédi kamarákra vár a helyzet tisztázása.

B. S.

Országos Ügyvéd-Otthon. Ezzel a címmel egyesület alakul, célja a reászoruló ügyvédek részére otthon létesítése és az ügyvédek betegsegélyezésének megvalósítása. Ifj. dr. Faludi Jenő kolléga idealizmussal, hittel fáradozik egy év óta már a szép, de nehéz cél érdekében, mely a közel jövőben egy egyesület megalakulásával közeledik a megvalósulás felé.

Örömmel üdvözljük az új egyesületet, mely az ügyvédi társadalmi önsegélynek megmozdulása. Bizony, az ügyvédek rászorulnak a segítségre és csak saját maguk segíthetnek magukon. Ott küzdenek a bíróságnál, a hatóságoknál mások, idegenek ügyes-bajos dolgaiért harcolva, áldozva időt, fáradságot, szellemük és szívük erejét, kincseit pazarolva. Fáradtan, a gondokkal küzdve, ha hazatérnek, nincs erejük, hogy saját magukra gondoljanak. Öröm csillan fel szemükben, ha egy ügyet jól elintézhettek, ha az ártatlant megmenthették a börtöntől, ha az elnyomott jogait sikerült megvédeniök. Saját magukkal foglalkozni nincs erejük és idejük már. A suszter lyukas cipőben jár, mondja a régi közmondás és az ügyvéd magát nem tudja megvédeni, az ő érdekeivel senki se törődik. Ha beteg lesz, ha megöregszik, nincs, aki rajta segítsen. Vagyon gyűjtésre nem is gondolhat. Szegények ügyeit ingyen ellátni, barátnak, ismerősnek olcsón, vagy ingyen tanácsot adni, rossz vagyoni viszonyok közé kerül ügyfeleinél költségkövetelésére várni évekig, vagy engedni költségeiből, mindenki hivatásából folyó ügyvédi erkölcsi kötelességnek tartja. Hogy miből él, ha beteg lesz, ha megöregszik, azzal